

היה מביא פרק שני סוטה

יח.

עין משפט
נר מצוה

מִדָּ אֶמֶת פִּי מִהֶלֶם
סוֹטָה הֶלֶם:
מִה בִּמְיָ שֶׁסֶּה לִּי:
ג [מִי] שֶׁסֶּה פִּגֵּל הֶלֶם ח
וּפִדֵּי הֶלֶם יֵאָל:
ד [מִי] שֶׁסֶּה פִּגֵּל הֶלֶם יֵאָל:
וּפִדֵּי הֶלֶם יֵאָל:
מִו הֶלֶם וְזֶה מִי שֶׁסֶּה פִּגֵּל
הֶלֶם יֵאָל:
מִז ח מִי שֶׁסֶּה הֶלֶם יֵאָל:

תוספות שאני

[illegible]

(א) אולי צ"ל ולאו שפופרת
ממש קאמר אלא דומה
לשפופרת.

(ב) ר"ל ציבמות דף נח דמירי
בהשקאה דארוסה ממש
ונמנסה לחופה ולא נבעלה
ע"ש. ועי' בתוס' קדושין כו
ע"ב ד"ה ה"ג.

על שני דפין. כדפין של ספר תורה העשוין עמודים: **כתב אות אחת ומחקה.** על המים וחזר וכתב אות שלאחריה ומחקה עד שהשלים את כולה פסול דכתיב את כל התורה עד שתהא כולה כאחד: **לשמה.**

בספר לעזמו דכתיב ועשה לה לשמה: מחיקה נמי. זכום לשמה
לעזמה שיהא ניכר המחיקה שהיא
לשמה: השקב צבי. שהוא חלול
בדרך שהמניקות שומין: שיש עמה
דכתיב בחדא מינייהו בשבועת
האלה: ולקמיה מפרש היכי דמי:
משציעני עיך. זשם ומוזיר של
שלא נעמאם. שאת אומר אמת שסא
ונעמאם היינו שבועה או שאין עמה
אלה: שאם נעמאם יבואו ציך. המיס
ללכות בטן כו' והיינו אלה: אמר רבא

לומר 'בעיני נבי מ' כוסות וחזר ועירבן מ' והאיכא או דילמא ה' והא לאו דידה קא ע' יהא לאו דידה קא ש' שתיא חזר וחלקן מ' ברירה 'תיקו בעי רב' בשפופרת מהו דרך ' שתיא בכך תיקו בעי' ונשתתירו מהן מהו 'ר' ב' שבועות האמורו קודם שנמחקה מגילד' מתקין לה רבא תת' מגילד כתיבן אלא א' שיש עמה אלה ואה' אלה היכי דמי שב' נאמר דה' נאמר

שומרת

*כתבה על שני דפין פסולה *ספר אחר
 אמר רחמנא ולא שנים ושלשה ספרים יכתב
 אות אחת ומחק אות אחת וכתב אות אחת
 ומחק אות אחת פסולה דכתיב יועשה לה
 הכהן את כל התורה הזאת בעי רבא כתב
 ב' מגילות לשתי סופות ומחקן לתוך כוס
 אחד מהו יכתיבה לשמה בעינן והאיכא או
 דילמא בעינן נמי מחיקה לשמה ואם תמצא
 לומר דבעינן נמי מחיקה לשמה מחקן בב'
 כופות וחור ועירבן מהו מחיקה לשמה בעינן
 והאיכא או דילמא הא לא דידה קא שתיא
 והא לא דידה קא שתיא ואם תמצא לומר
 יהא לא דידה קא שתיא והא לא דידה קא
 שתיא חור וחלקן מהו יש ברירה או אין
 ברירה יתיקו בעי רבא השקה *בסיב מהו
 בשפופרת מהו דרך שתיה בכך או אין דרך
 שתיה בכך תיקו בעי רבא אשי נשפכו מהן
 ונשתתירו מהן מהו יתיקו א"ר זירא אמר רב
 ב' שבועות האמורות בסוטה למה אחת
 קודם שנמחקה מגילה ואחת לאחר שנמחקה
 מתקין לה רבא תרויהו קודם שנמחקה
 מגילה כתיבן אלא אמר רבא אחת שבועה
 שיש עמה אלה ואחת שבועה שאין עמה
 אלה הכי דמי שבועה שיש עמה אלה
 אמר רב עמרם אמר רב משביעני עליך
 שלא נטמאת שאם נטמאת יבואו בך
 ושבועה לחודה קיימא אלא אמר רבא
 יבואו בך אמר רבא אשי אלה איכא שבועה
 שביעני עליך שלא נטמאת ואם נטמאת
 לא אומרת אמן אמן *אמן על האלה אמן על
 איש אחר אמן שלא שמיתי ארוסה ונשואה

פסולת מיתבי כזה על שני דפין והיחב בשני סיפין פסולה ה' ובסוף אחד כשירה ראויה לשני סיפין ק' אמר אלנח' דשני דפין דקאמר שמואל בנחתרין זה מזה קאמר שאין מעוררין להבי מפרש נמי הכא שני דפין שאין מעוררין ופירש ר"ה הא דלמר נמי כפי' ראויה ד"ז (ר"ה דף כו.) אמר' לרבנן

פסולת⁶ ספר אחד
ושלשה ספרים יכתב
וחת וכתב אות אחת
ה דכתיב⁷ ועשה לה
הזאת בעי רבא כתב
ה ומחקן לתוך כוס
מה בעינן והאיכא או
ה לשמה ואם תמצא
ה לשמה מחקן בב'⁸
מחיקה לשמה בעינן
לאו דירה קא שתיא
יא ואם תמצא לומר
יא והא לאו דירה קא
יש ברירה או אין
השקה⁹ בסיב מהו
תיה בכך או אין דרך
רב אשי נשפכו מהן
קו א"ר זירא אמר רב
בסוטה למה אחת
אחת לאחר שנמחקה
יהיו קודם שנמחקה
רבא אחת שבועה
שבועה שאין עמה
ה שיש עמה אלה
רב משביעני עלך
נשמאת 'בואו בך'
מא אלא אמר רבא
אלה איכא שבועה
נשמאת ואם נשמאת
מן על האלה אמן על
שתי ארוסה ונשואה
ושומרת

דף ק"ז. שתי נשים שלקחו קנייניהן בעירוב או שנתנו דמי קניינהן
בכרו מתחילה דמי כל אחת לא אמרי' וזו מתכפרת במה שנקח מדמי
א"נ איפכא ו' לדמרי' ברירה ואע"ג דדחי ליה התם כשהטנו מיהו
וכרכה מתחילה לשאר ברירות וכן צ"ב הוי"א לו (יומא דף נ"ה) דמייתי
הא דאמר ר' יוחנן דמי חטאת שמתה בעליה וקא פריך ונברור
היא דהלוקח אין מבין הכותים ומסיק מדתני איז אלמא דמדמי ברירה
היא דהוכר מעיקרא א"ר רבא מאי קא מצעי' אלו דלא פסטי מהני
הא לתוך הכיס או שאמר בפרטת בנים זה הקדש כיון שהוי"א הראשונה
ברירה כי האי גוונא דאמר בפרטת ראשונה הוצר הדבר שפרטת
יר לן התם במאי פליגי ומהא נמי ליכא למפשט דמייתי בזכורות
ר"א אומר תירוס ומירקב שאני אומר היא סאה שעלתה היא
בדברבנן דמלוריימא חד במאי בטל וריצ"א הקשה צ"ב הוי"א לו
חזיר שהפריש מעות ואמר אלו לחטאתי ואלו לעולתי ואלו לשלמי
קומות (י) מכלל דמי חטאת וכו' ודוקא כפי האי גוונא שרי אבל
דלוי הוו דמי חטאת לא אמרי' מיהו מכלי הכי הוה מצי רבא
כל התעורבות שבעולם יחזור ויחלק משום ברירה ועוד אמנא לו
נמנא דאין ברירה בדבר לח ובפרק התעורבות (נחמא דף ע"ב) מייתי ליה
איה דהכא קא מצעי' ליה מי אמרינן לא קפיד קרא אלמא אמחיקה מן
כל חדא שתייא מים דלאו ידיה לאו מחיקה נכרת היא חזר וחלקן
מיהו או דילמא אין ברירה כלומר ברירת מים בשעת מחיקה צעינן
בטל הכתב ולא תלי מילתא אלמא במחיקה לתוך מים המבוררין לצרכה
דטעורה היא: **בעי' רבא** השקת בסיב מהו. ליכא למיפשט מהא
מנהל לא יצא אלמא אין דרך אכילה בפקדוהו דהתם מפסיקת הסיד בין
הא ויארבא אמן **אמן**. דברק שלמי דמסתק שצוועת (דף ע"ג) כל
דף ק"ח. אמן יש צו קבלה יש צו שצועה ויש צו האמנת דברים:
מעכשיו אלמא המים פקודים בה לכשתטמא המים בודקין אותה למפרע:

שומרת

תורה אור השלם

1. או איש אשר תעבר
עליו רוח קנאה וקנא את
אשתו והעמיד את
האשה לפני יי ועשה לה
הפקן את כל התורה
הזאת: במדבר ה ל

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה משנינו
וכן שבועה של אלה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[N] רש"י ד"ה שלא נטמאת
וכו' שזועה שאין עמה.
מלת שאין נמחק ונ"ל שיש
כנ"ל. רש"ל:

מוסף רש"י

על מה היא אומרת
אמן אמן. תרי יומי
לרבות כל הני (יבמות נח).
אמן על האלה. ירכן
ונפלת וגו', אמן על
השבורה. שהיא משביעה
הכהן ואומר משביעי עליך
שלל נטמאת, כדכתיב
השביעי אומה (קדושין
כז).